

Мистецтво. Справжнє мистецтво. Так без перебільшення можна назвати те, чому присвятили майже весь свій вільний час члени гуртка художньої обробки деревини, що діє в Рясниківській СШ.

Втім, спочатку цьому важко повірити. Бо коли перед тобою прямокутний шматок звичайної дошки товщиною в два пальці, який до того ж ще й не обтесали, то асоціації, що виникають при його спогляданні, дуже далекі від тонкоестетичного та тендітно-прекрасного. Однак то тільки перше враження. Перше. Бо досить лише різьбярю нанести на заготовку малюнок та зробити десяток-другий рухів — «мазків» різцем, і дерево оживає, співає.

Різець — що той пензель для живописця: помах — і вже б'ється стукотить на картині зафіксована миттєвість життя, другий — і віддає сріблом неповторна, як у приказці, вода, куди двічі ніколи не ввійдеш: секунда, і вона вже далеко-далеко, третій — і забила крилами сполохана пташка...

Плин часу. Невловимий і невмолимий, але все ж таки іноді підвладний різцю художника. Підвладний, бо зупиняється в об'ємному портреті, натюрморті, пейзажі.

...Кривий, наче вигін монгольського лука, граціозний і гордий обрис казкового птаха, котрий після перепочинку отот заб'є крилами та понесе свою, увиту короною голову назустріч легенді, — «Жар-птиця» восьмикласника Василя Усика.

...Завмер у своїй тяжкій думі буквиннець, застигла на посіченому зморшками обличчі маска печалі: чи довго ще так жити, чи не досить терпіти панський гніт та влитися у загін славного Олекси? І тільки люлька опакує у моволістій руці, видаючи і стукіт серця, і тривогу за свого сина, — «Старий гуцул» восьмикласника

Віктора Годованюка.

Такими постають перед нами роботи гуртківців, котрі виконали їх всього за кілька місяців. Що ж стосується безпосередньо самого гуртка, то його керівник Василь Георгійович Козак вперше показав дітям, як правильно тримати різець, у вересні минулого року.

Кілька слів про керівника. Василь Георгійович вперше замілювався красою різьбярства, навчаючись ще в Мирогощанському радгосп-техникумі. Замилувався і закохався.

Ну, а розвинути техніку мистецтва, відшліфувати

КОЗАКОВА ПІСНЯ

її, так би мовити, до де «близьку» допоміг хлопцю Юрій Степанович Крець — людина великої душі і талановитий художник. Допоміг так, що тепер гуртківці «чаклують» над своїми картинами виключно за ескізами Козака.

З часом рука стала твердою, а уява — багатшою, ширшою.

Щодо власне школи, то тут Василь Георгійович веде дві групи гуртка — першу, куди входять учні 5—6 класів, і другу,

які захоплюються різьбою по дереву хлопці та дівчата 8—9 класів. І хоча одноступі (а це Володимир Власюк, Вікторія Стахова, Роман Чигировський, Андрій Зичук, Наталка Мамчур та їх друзі) займаються улюбленою справою всього восьмий місяць, проте вже встигли заявити про себе та організувати виставку власних робіт в Гощі, Рівному і навіть Києві. Як бачимо, успіх поволі, але впевнено пробиває собі дорогу, завойовуючи все новий і

новий «життєвий простір». Успіх і краса, веселковий розмаї і чарівна пісня, які пером жарптиці лягають на просту, невідшліфовану і на перший погляд грубу дошку-заготовку...

Юрій КУЗЬМІН.

● Ось вона, життя нахвилення (В. УСИК, В. ГОДОВАНЮК та А. КИРИЛОВИЧ за роботою).
● «Старий гуцул», «Букет», «Жар-птиця», «Цукерниця». Ці твори різьбярського мистецтва побували на виставках.